

העותרים: 1. י"ר

2. ג"ד

3. א"פ

4. א"ג

5. האגודה לזכויות האזרח בישראל

באמצעות ב"כ עו"ד ניצן אילני ו/או עודד פלר ו/או אבנר פינצ'וק ו/או גדיר ניקולא
ו/או דבי גילד-חיו ו/או מיכל תג'ר ו/או עביר ג'ובראן ו/או טל חסין ו/או הגר שחטר
ו/או רעות שאער ו/או הילה שרון ו/או עדן גלעד ו/או יעל זיידמן ו/או אלזה בונייה

מהאגודה לזכויות האזרח בישראל

- נ ג ד -

המשיב: מפכ"ל המשטרה

באמצעות מחלקת הבג"צים
פרקליטות המדינה, ירושלים

עתירה למתן צו על תנאי ובקשה לדין דחוף

"כשאתה מגיע למגרש כדורגל, ואתה מגיע עם חולצה בגנות משטרת ישראל
ובגנות קבוצת כדורגל נוספת.... יש חשד סביר לגביך שאתה עלול להפר את
הסדר הציבורי." (תנ"צ ליאור אבודרהם, ראש חטיבת הדוברות במשטרת
ישראל, ערוץ 12, 13.12.2025)

בית המשפט הנכבד מתבקש ליתן צו על תנאי המופנה אל המשיב ומורה לו לבוא וליתן טעם, מדוע
לא תחדל משטרת ישראל ממניעת כניסתם של אוהדות ואוהדים לאירועי ספורט בשל לבושם, או
בשל נשיאת תכנים פוליטיים או שנויים במחלוקת.

ואלה נימוקי העתירה:

מבוא ובקשה לדין דחוף

1. עניינה של העתירה פשוט וברור. משטרת ישראל סבורה, משום מה, כי נתונה לה הסמכות למנוע
כניסתם של אוהדות ואוהדים לאירועי ספורט, אם אלו לובשים בגדים שעליהם כיתוב או איור
נגד המשטרה או נגד קבוצות ספורט אחרות, או כיתוב או איור בעל תוכן פוליטי או תוכן שנוי
במחלוקת אחר.

2. אלא שמקומות שבהם מתקיימים אירועי ספורט, ובפרט מגרשי כדורגל, הינם מרחב ציבורי הפתוח לכל, ללא הפלייה על רקע השקפה, דעה ועמדה. ניתן ללבוש בהם כל לבוש המותר ללבישה בכל מקום – ברחוב, בתחבורה הציבורית ובקניון – והמשטרה אינה רשאית לפגוע בחופש הביטוי ולמנוע כניסה לאירוע הספורט בשל ביטויים מחאתיים או פוליטיים, למעט במקרי קיצון מובהקים שבהם מהווה הביטוי עבירה פלילית, כגון הסתה לגזענות, לאלימות או לטרור.
3. ואולם, חרף פניות למשטרה בדרישה לחדול ממניעת כניסתם של אוהדות ואוהדים לאירועי ספורט בשל לבושם, הפניות לא נענו והמשטרה מוסיפה לנהוג על פי מדיניותה הבלתי חוקית. המשטרה אף הודיעה בכלי התקשורת כי היא אינה מתכוונת לשנות ממדיניותה.
4. פעילותה זו של המשטרה מתמקדת כעת במשחקים של קבוצת הפועל תל אביב, ומכוונת נגד אוהדיה של הקבוצה. במשחקי הקבוצה בימים האחרונים עסקה משטרת ישראל במשטור לבושם של אוהדות ואוהדי הקבוצה, כשהיא סבורה, משום מה, שהיא רשאית להתיר או לאסור על כניסה למגרשים בשל הכיתוב או האיורים על חולצותיהם.
5. בשל כך מוגשת עתירה זו ועמה הבקשה לקיום דיון דחוף, הנובעת מכך שביום שבת הקרוב, 20.12.2025, עתיד להיערך משחק במסגרת ליגת העל לכדורגל של הפועל תל אביב נגד מכבי בני ריינה באצטדיון בלומפילד ביפו (המונה מעל 29,000 מקומות), בו תשוב ותמנע המשטרה את כניסתם של אוהדות ואוהדים המבקשים לממש את חופש הביטוי במגרש הכדורגל.

הצדדים לעתירה

6. **העותרים 1-4** הם אוהדי קבוצת הפועל תל אביב.
7. **העותרת 5, האגודה לזכויות האזרח בישראל** (להלן: **העותרת**), היא ארגון זכויות האדם הגדול והוותיק בישראל. העותרת עוסקת בכל קשת זכויות האדם, ובתוך כך, בהגנה על חופש הביטוי והמחאה.
8. **המשיב, מפכ"ל המשטרה**, עומד בראש משטרת ישראל ואחראי על סדרי ניהולה ועל הפעלתה.

העובדות הצריכות לעניין

9. ביום 6.12.2025, בסביבות השעה 14:00, הגיעו אוהדי ואוהדות קבוצת הפועל תל אביב לאצטדיון בלומפילד שביפו, על מנת לצפות במשחק הכדורגל בין קבוצתם לבין קבוצת הפועל פתח תקווה.
10. עם הגעתם לשערי האצטדיון נתקלו חלק מהאוהדים בסירוב מצד שוטרי משטרת ישראל להיכנס, וזאת בשל חולצות שלבשו, שעליהן הופיע הכיתוב "Ultras Hapoel Against the Scum", לצד סמלים של קבוצת מכבי תל אביב, משטרת ישראל וארגון הטרור "כך", ועליהם קו החוצה אותם לאות מחאה נגדם:



11. באותו היום נערכה המשטרה למנוע ביקורת לא רק נגדה, אלא גם נגד השר העומד בראשה; כפי שעולה מתצהירו של העותר 2, בדרכו לשערי האצטדיון, בעודו לובש חולצה הנושאת מסר מחאה נגד השר לביטחון לאומי, איתמר בן גביר, פנה אליו שוטר ואמר לו: "אין לך מה ללכת, אתה לא תיכנס היום".

12. עוד עולה מתצהירו של העותר 2, כי ראה אוהדים ואוהדות אשר נתקלו בסירוב להיכנס לאצטדיון בשל חולצתם, ובשיא האירוע שוטרים אף אחזו אוהדים באלימות ודחפו אותם בכוח. עוד עולה מעדויות האוהדים, כי כמה מהם אשר נכנסו בשערי האצטדיון לבושים בחולצה, הוצאו מהאצטדיון ולא הורשו לחזור חזרה, וכתוצאה, רבים סירבו להיכנס למשחק לאות סולידריות (נדב צנציפר "אוהדי הפועל ת"א נטשו את בלומפילד: 'מי שלובש חולצה שלא נראית למשטרה – נעצר'" *ynet* (6.12.2025)). העותר 1, למשל, היה בדרכו אל האצטדיון, בעודו לובש את החולצה הנ"ל, וכשהגיעו אליו הידיעות על התנהלות המשטרה, סב על עקביו ולא הגיע למשחק, חרף הכרטיס שהיה בידו.

13. [בתגובתה לתקשורת](#) טענה המשטרה, כי "במסגרת היערכות לאבטחה ושמירה על הסדר הציבורי, לקראת משחק הכדורגל באצטדיון בלומפילד בין הקבוצות הפועל תל אביב והפועל פתח תקוה, הגיעו קומץ אוהדים עם חולצות ועליהן **הדפס בוטה בגנות משטרת ישראל וקבוצה יריבה אחרת**. פעולת המשטרה הינה על פי דין, ובסמכות המשטרה למנוע כניסה במידה ועולה **חשש ממשי להפרת הסדר** בכדי למנוע פגיעה בנפש וברכוש" (ההדגשות אינן במקור).

14. בראיון למחרת, יום 7.12.2025, לחדשות 12, התבטא מפקד מרחב איילון, תנ"צ דניאל חדד, בעניין ואמר: "חולצות שבענייננו הן חלק מהסתה לאלימות, חלק מהשיסוי לאלימות, לטעמנו **לא ראוי להכניס חולצות לתוך המגרש שאומרות שאנחנו חלואות**, לא לעניין" ("שש עם עודד בן עמי" *ערוץ 12* (7.12.2025), מדקה 27:00). דהיינו, לטעם המשטרה, חולצה המבטאת מחאה נגדה היא "לא לעניין", ולכן "לא ראוי" לאפשר להיכנס עימה לאצטדיון.

15. ביום 12.12.2025, יממה לפני המשחק בין קבוצת הפועל תל אביב לבין קבוצת עירוני קריית שמונה באצטדיון מרים בנתניה, הודיעה המשטרה כי לא תאפשר להכניס למשחק "סממנים של אלימות או שיח אלימים", וכן אמצעים להסתרת הפנים (יהושע (גיוש) בריינר "המשטרה: 'נאסור הכנסת סממנים של אלימות או שיח אלימים למשחק של הפועל ת"א'" **הארץ** (12.12.2025)).

16. ביום המשחק, 13.12.2025, שעות ספורות לפני שריקת הפתיחה, חילקה המשטרה לאוהדים דף בגודל "A4", שעליו נכתב כי "המשחק הינו אירוע תרבות, אי לכך לא ניתן להכניס אליו **סממנים של אלימות או שיח אלימים** עפ"י סעיף 12 לחוק הספורט" (הכוונה לחוק איסור אלימות בספורט, תשס"ח-2008 (להלן: **חוק איסור אלימות בספורט או החוק**)):

ראו עוד: יותם קורן "שבוע שני ברציפות: המשטרה בודקת את חולצות אוהדי הפועל תל אביב בכניסה למגרש" **הארץ** (13.12.2025).

17. ואכן, אוהדים ואוהדות אשר הגיעו לאצטדיון ביום המשחק, לא הורשו להיכנס עם חולצות המביעות מחאה נגד המשטרה או נגד השר העומד בראשה. שוטרים ומאבטחים בדקו כל אוהד ואוהדת בבואם להיכנס למגרש, וביקשו להציג את החולצה. ככל שלבשו חולצות ארוכות או לבוש עליון אחר, התבקשו האוהדים להרים את הלבוש או להסירו כדי שאפשר יהיה להיווכח האם תחתיו מצויות חולצות שהמשטרה מבקשת לאסור על כניסה עמן. כפי שמתאר העותר 3 את הדברים בתצהירו: "בין 6 ל-7 אוהדים עמדו לפניי. מאבטח, שלא היה לבוש מדי משטרה, ביקש מאנשים להוריד את החולצה הארוכה כדי לראות את החולצה שמתחתיה, או לחלופין, להרים את החולצה".

18. העותר 4 מוסיף: "ראיתי שהמאבטח בכניסה בודק לאוהדים את החולצה. אני הייתי עם סוּטְשִירְט אדום וחולצה אדומה מתחת. כשהגיע תורי, ראה המאבטח שהחולצה שמתחת לסוּטְשִירְט היא חולצת 'משחק' – חולצה עם צווארון לבן מבד – ואיפשר לי להיכנס, משום שהתברר לו שאיני לובש את החולצה שהמשטרה חיפשה. מאחורי המאבטח עמדו שוטרים, שנראו כאילו מתצפתים על האירוע. לאחר שעברתי את הבידוק הראשוני, בעודי מגיע לעמדת הבידוק השנייה, ביקש ממני המאבטח לפתוח את הסוּטְשִירְט. לשאלתי למה, ענה המאבטח שהוא צריך לראות את החולצה. פתחתי מעט את הסוּטְשִירְט והוא נתן לי להיכנס. הם בפירוש בדקו איזו חולצה אני לובש לפני שאישרו לי להיכנס".

19. כך גם באשר לעותר 2, אשר הגיע לבידוק הראשוני מחוץ לאצטדיון, והתבקש על ידי מאבטח לפתוח את ה"סוּטְשִירְט". משנענה לדרישה, הצטרף אל המאבטח קצין משטרה כדי לנסות ולהבין האם חולצה, שעליה הכיתוב "בואו נוריד את הפאשיזם" באנגלית, מהווה הסתה או לא. לאחר מספר רגעים, הוחלט לאפשר לעותר 2 להיכנס. גם לדבריו, "כל מי שלבש חולצה ארוכה נתבקש להרים אותה ולהראות מה הוא לובש מתחת. כניסתם של אוהדים ואוהדות שעמדו יחד איתי בתור עוכבה משום שלבשו את החולצה המוחה, בין היתר, נגד המשטרה".

20. להלן תמונה הממחישה כיצד קצין בדרגת רב פקד מלווה בשוטרים אחרים בודק את הכיתוב על חולצתו של אוהד בכניסה לאצטדיון: [התמונה הוסרה]

21. לאחר המשחק פרסמה דוברות המשטרה הודעה, ולפיה: "בחרו קומץ אוהדים להגיע עם חולצות ועליהן הדפס בוטה בגנות משטרת ישראל וקבוצה יריבה ולפיכך הם נדרשו בהתאם

לסעיפים 12 ו-14(8), שקבע המחוקק בחוק הספורט, למנוע הכנסתם ולהסירם". להלן הודעת המשטרה:

דוברת המשטרה:

הודעת הכחשה הנוגעת לפרסומים וציורים שגויים הערב, המטעים את הציבור בדבר אכיפת איסור הכנסת ציוד למשחק באצטדיון נתניה, המבטא אלימות ושיח אלים בגנות המשטרה.

במסגרת היערכות משטרת ישראל לאבטחה, שמירה על הסדר הציבורי והכוונת התנועה לקראת משחק הכדורגל שנערך הערב באצטדיון נתניה בין הקבוצות הפועל תל אביב וקריית שמונה, נפרסו החל משעות הצהריים שוטרים, סדרנים ומאבטחים, בהתאם להוראות החוק.

כאמור, סמוך למועד המשחק, ועל אף שהודענו באופן ברור בהודעות מקדימות כי הסדרנים והמאבטחים ימנעו הכנסת אמצעים המבטאים שיח אלים, **בחרו קומץ אוהדים להגיע עם חולצות ועליהן הדפס בוטה בגנות משטרת ישראל וקבוצה יריבה אחרת ולפיכך הם נדרשו בהתאם לסעיפים 12 ו-14(8), שקבע המחוקק בחוק הספורט, למנוע הכנסתם ולהסירם.**

למען הסר ספק ובניגוד לפרסומים שונים, **החולצות לא הוחרמו ולא נמנעה כניסתם של אוהדים שפעלו בהתאם לחוק.**

בנוסף, זה המקום להביע הסתייגות נחרצת מהתבטאות מכוערת מצד אוהדים, שבמהלך המשחק שרו שירים בגנות המשטרה תוך שימוש בכינוי השוטרים - נאו-נאצים.

לצערנו שוב אנו רואים מתן גיבוי של חלק מגורמים המשפיעים על עולם הכדורגל, הנותנים לגיטימציה להתנהגות זו, כאשר תמיכה בקבוצת האוהדים הללו היא מתן גיבוי לגינוי עובדת המשטרה שעושה תפקידה נאמנה תוך שמירה על בטחונם ושלומם של כלל האוהדים.

משטרת ישראל תמשיך לפעול על מנת לאפשר את קיומו של המשחק באופן תקין כאירוע תרבות ולא זירת קרב ולא נאפשר כל ניסיון לעודד אלימות, להפר את הסדר ולהפריע למשטרה לבצע את תפקידה.

22:35

22. למחרת המשחק, ביום 14.12.2025, התראיין דובר המשטרה, ניצב משנה אריה דורון, לתכנית "שיחת היום" באתר "וואן" (להלן: **"נצ"מ דורון בשיחת היום"**). בין היתר אמר: "יש גבול בין משהו לגיטימי למשהו מסוכן וזאת הסמכות שניתנה למשטרה... החוק מאפשר למשטרה לקבוע שאם יש חפץ או כל דבר אחר שמסכן את שלום הציבור. אנחנו נעשה את הכל על מנת שבמגרשי הספורט תהיה חוויה ספורטיבית... ככל שאנחנו נבין שיש משהו שנכנס למגרש ויכול להפר את שלומו וביטחונו של הציבור אנחנו נאכוף... החוק קובע שמי שבדק בכניסה זאת חברה אזרחית. גם לחברה האזרחית נגיד שיבדקו בצורה הטובה ביותר. גם לגבי החולצות, אם יש ספק שזה יכול להלהיט את היצרים אז אנחנו נעשה הכל כדי לשמור על שלומו של הציבור. לא יכול להיות שהשיח הפך להיות רק מה עושה המשטרה". כשנשאל: "אם כל אוהדי הכדורגל יבואו עם חולצות כאלה נגד המשטרה, לא תתנו לאף אוהד להיכנס?", השיב: "אנחנו נעשה הכל, אם נצטרך לשחק בלי קהל אז נשחק בלי קהל, אם נצטרך לבטל משחק אז נבטל" (גידי ליפקין ואסי ממון **"אם נצטרך לשחק בלי קהל – אז נשחק בלי קהל"** וואן 14.12.2025).

23. לצערנו, מכלול האירועים הקשים מלמד גם על אכיפה בררנית מצד משטרת ישראל כלפי אוהדי הפועל תל אביב, ויחס אוהד לאוהדי קבוצות אחרות. עוד באירועי ה"דרבי" התל אביבי מיום 19.10.2025, פעלה המשטרה באלימות חסרת רסן ואבחנה כלפי אוהדי ואוהדות הקבוצה מחוץ לכותלי האצטדיון (**פניית העותרת מיום 22.10.2025**). לכך מצטרף משחק גמר גביע ה"טוטו"

בין קבוצת בית"ר ירושלים לבין קבוצת הפועל תל אביב ביום 28.10.2025, כאשר שעות ספורות לפני המשחק פרסמה המשטרה סרטון, שבו השוותה בין אוהדי הפועל תל אביב לבין אירועי אלימות בירושלים המזרחית, במטרה לנרמל את האלימות המשטרתית גם מול אוהדים (ראו: ספורט הארץ, "המשטרה משווה בין המגרשים למזרח ירושלים; הפועל תל אביב איימה להחרים את הגמר", **הארץ** (28.10.2025)).

24. אם כן, מזה חודש וחצי שהמשטרה פועלת בניגוד לחוק ובחוסר סמכות נגד אוהדי הפועל תל אביב, בשעה שבאירועים אחרים – בהם הופיעו תכנים בוטים הרבה יותר – לא ננקטו צעדים דומים.

25. כך למשל, ביום 3.12.2025, במהלך משחק בין קבוצת בית"ר ירושלים לבין קבוצת עירוני טבריה, תלו אוהדי בית"ר ירושלים שלט, הנושא את תמונתה של הפרקליטה הצבאית הראשית לשעבר, יפעת תומר-ירושלמי, כשהיא מוצגת במדי ארגון חמאס, ושל כתב ערוץ 12, גיא פלג, כשהוא לבוש במדי אסיר ולצדי ראשו אוזני פיל, לצד הכיתוב: "הפצ"רית ודמבו לכלא": [התמונה הוסרה]

26. ביום 8.12.2025, במשחק בין קבוצת בית"ר ירושלים לבין קבוצת הפועל ירושלים, החזיקו אוהדי בית"ר ירושלים, שהיו רעולי פנים – חרף הצהרת המשטרה כי תאסור כניסת רעולי פנים – שלט ועליו סמלי הפועל וארגון "אנטיפה" עם קו מחוק. באותו משחק תקפו אוהדי בית"ר ירושלים אוטובוס של אוהדי הפועל ירושלים, רגמו אותו באבנים, ולפי עדויות, בזמן שזוגיות החלון התנפצו, המשטרה התעלמה ("צפו: אוטובוסים של אוהדי הפועל ירושלים נרגמו באבנים" **ספורט 5** (8.12.2025)).

27. ביום 15.12.2025, במשחק בין קבוצת בית"ר ירושלים לבין קבוצת בני סכנין אחזו אוהדי ביתר ירושלים דגל של ארגון הטרור "כך", בלי שמשטרת ישראל פעלה להסרתו או נקטה צעדים כלשהם: [התמונה הוסרה]

28. על יחסה הסלחני של המשטרה לביטויים שכאלה נשאל תת-ניצב ליאור אבודרהם, ראש חטיבת הדוברות במשטרת ישראל, [בתכנית "אברי ושרקי" ביום 13.12.2025 בערוץ 12](#) (להלן: **תנ"צ אבודרהם בערוץ 12**). באותו ראיון תנ"צ אבודרהם הקריא את סעיפים 12 ו-14 לחוק איסור אלימות בספורט, טען שהמדיניות זוכה לגיבוי הייעוץ המשפטי למשטרה, ואמר שהמשטרה פועלת על פי סמכותה לאסור הכנסת "מסרים" של אלימות למגרשי הספורט. עוד אמר, ש"מחאה היא לגיטימית כל עוד היא לא מתקיימת בתוך מגרשי הספורט", והוסיף בהמשך: "כשאתה מגיע למגרש כדורגל, ואתה מגיע עם חולצה בגנות משטרת ישראל ובגנות קבוצת כדורגל נוספת... יש חשד סביר לגביך שאתה עלול להפר את הסדר הציבורי". כן סיפר: "באירוע הזה היה גם ידיעות מודיעיניות שרכשו 3,000 חולצות ומתכוונים להיכנס איתן למגרש, ולייצר איזושהו הפרת סדר". ואולם, כאשר המראיינים הציגו בפניו חולצה עם סמל תנועת הטרור "כך", ושאלו אותו האם היא "עוברת או לא עוברת", סרב להשיב ואמר: "אתה יכול להראות הרבה חולצות פה. כל חולצה, כל דבר שייראה ייבחן משפטית". כשנשאל לאחר מכן האם מותר להכניס למגרשים שלטי שנאה, למשל שלט ועליו הכיתוב "שמאלנים בוגדים", השיב: "אני לא בטוח שזה שנאה, אבל זה ייבחן משפטית".

פניות העותרת אל המשיב

29. העותרת פנתה אל המשיב בעניין פעמיים – ביום 8.12.2025 וביום 14.12.2025. בפנייתה הביאה את המקרים המתוארים מיום 6.12.2025 ומיום 13.12.2025. העותרת עמדה על הדחיפות על רקע הישנות המקרים, וביקשה את מענה המשטרה עד ליום 15.12.2025. העותרת המתינה עוד, ואולם המשטרה לא השיבה לפניות.

העתקי פניות העותרת מיום 8.12.2025 ומיום 14.12.2025 מצ"ב ומסומנים ע"1 ו-ע"2.

30. חרף פניות העותרת משטרת ישראל בשלה. היא אינה רואה בפעילותה כל פסול, ועומדת על דעתה כי היא נוהגת בסמכות וברשות, וכי תוסיף ותפעל כך. היא מתעמתת עם אוהדי כדורגל, מתירה לעצמה להורות לאוהדות ולאוהדים להרים את חולצותיהם כדי להציג לה מה הם לובשים מתחת, ואוסרת על כניסה לאצטדיונים בשל חולצות. היא סבורה שחולצות מפרות את הסדר הציבורי, ו"אוספת מודיעין" על חולצות של אוהדים, כדברי תנ"צ אבודרהם בערוץ 12. בכוונתה, לדברי נצ"מ דורון בשיחת היום, אף לקיים משחק בלי קהל, ו"לבטל משחק אם צריך", בשל חולצות של אוהדים. כך בשבועות האחרונים וכך גם במשחק הקבוע לשבת הקרובה, ובזה שאחריו וחוזר חלילה, תוך פגיעה בזכויות האדם של אלפי אוהדי הפועל תל אביב.

מכאן העתירה הדחופה.

הטיעון המשפטי

31. על פי הוראות סעיף 8 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, פגיעה בזכויות אדם יכולה שתהא בחוק, ההולם את ערכיה של מדינת ישראל, שנועד לתכלית ראויה ופגיעתו אינה עולה על הנדרש. מדיניות המשטרה פוגעת ללא הסמכה בחוק בשורה של זכויות אדם המעוגנות בחוק היסוד.

32. בראש ובראשונה, פוגעת מניעת הכניסה של אוהדות ואוהדים לאירועי ספורט בשל הכיתוב או האזור שעל גבי לבושם **בחופש הביטוי והמחאה** (בג"ץ 5239/11 **אבנרי נ' הכנסת**, פסקה 4 לפסק דינו של השופט (כתוארו אז) עמית ופסקה 48 לפסק דינו של השופט (כתוארו אז) מלצר (15.4.2015)). בנוסף, פוגעת מדיניות זו **בחופש התנועה** של האוהדות והאוהדים שכניסתם לאירוע נמנעת (בג"ץ 5016/96 **חורב נ' משרד התחבורה**, פ"ד נא(4) 1, פסקה 74 לפסק דינו של הנשיא ברק (1997)); **בזכות לפרטיות** של אוהדות ואוהדים הנאלצים לפשוט או להרים את בגדיהם כדי לוודא שאינם לבושים בחולצות "אסורות" (בג"ץ 6732/20 **האגודה לזכויות האזרח בישראל נ' הכנסת**, פסקה 10 לפסק דינה של הנשיאה חיות (1.3.2021)); **בזכות לשוויון** של אוהדים ואוהדות שכניסתם נמנעת לעומת כאלו שכניסתם מותרת, ושל אוהדי הפועל תל אביב לעומת אוהדי קבוצות אחרות שהתבטאויותיהם אינן מוגבלות (בג"ץ 6427/02 **התנועה לאיכות השלטון בישראל נ' הכנסת**, פ"ד סא(1) 619, פסקאות 30-43 לפסק דינו של הנשיא ברק); **ובזכות לכבוד** של אוהדות ואוהדים המושפלים מהבדיקה הגופנית ומתייגם כעבריינים או מפרי סדר והאוטונומיה שלהם נפגעת (בג"ץ 746/07 **רגן נ' משרד התחבורה**, פ"ד סד(2) 530, פסקאות כ"ו-כ"ז לפסק דינו של השופט (כתוארו אז) רובינשטיין (2011)); רע"א 8821/09 **פרוז'אנסקי נ' חברת לילה טוב הפקות בע"מ**, פסקאות 21-25 לפסק דינו של השופט דנציגר (16.11.2011)).

33. למעשה, מדיניות המשטרה אינה ננקטת רק בחוסר סמכות אלא עומדת בניגוד מפורש לחוק איסור הפליה במוצרים, בשירותים ובכניסה למקומות בידור ולמקומות ציבוריים, תשס"א-2000 (להלן: **חוק איסור הפליה**), ואף מהווה אכיפה בררנית נגד אוהדי הפועל תל אביב. מכאן שמדיניות זו אסורה ובטלה, ועל המשטרה לחדול ממנה לאלתר.

34. המשטרה טוענת שסמכותה למנוע כניסת אוהדים ואוהדות לאירועי ספורט בשל לבושם נובעת מסעיפים 12 ו-14(א)(8) לחוק איסור אלימות בספורט, אלא שכפי שיובהר להלן, מדובר בפרשנות מופרכת שלא ניתן לקבלה.

האיסור להגביל את חופש הביטוי בשל תוכנו

35. למשטרה אין סמכות למנוע כניסת אוהדות ואוהדים לאירועי ספורט בשל כיתוב או איור כאלו או אחרים על גבי לבושם, גם אם הם מכעיסים את המשטרה או מכילים ביקורת אודותיה. חופש הביטוי אינו מגן רק על עמדות קונצנזואליות, נוחות לשמיעה ומסברות את האוזן. אלה אינן זקוקות להגנה. חופש הביטוי חל בעיקר על "דעות חריגות, מקוממות ומכעיסות, המושמעות על רקע מאורעות מסעירים ובסגנון בוטה וצורם" (בג"ץ 2888/97 **נוביק נ' הרשות השנייה לטלוויזיה ולרדיו**, פ"ד נא(5) 193, 201 (1997); בג"ץ 153/83 **לוי נ' מפקד המחוז הדרומי של משטרת ישראל**, פ"ד לח(2) 393, 411 (1984) (להלן: **עניין לוי**); בג"ץ 8007/23 **מפלגת חד"ש נ' מפכ"ל המשטרה**, פסקה 3 לפסק הדין (8.11.2023); וראו גם בג"ץ 3139/24 **נוי נ' מפכ"ל המשטרה**, פסקה 5 לפסק הדין (25.8.2024) (להלן: **עניין נוי**)).

36. כפי שנפסק לא אחת, הזכות למחות הינה זכות יסוד "השייכת לאותן חירויות המעצבות את אופיו של המשטר בישראל כמשטר דמוקרטי" (עניין **לוי**, בעמ' 398). משכך, המשטרה אינה מוסמכת לצנזר תכני מחאה או להגביל מחאה בשל תוכנה: היא אינה מוסמכת לפזר מחאה בשל הנושא העומד בבסיסה (להרחבה בג"ץ 557/24 **שביטה נ' מפקד מחוז חוף**, פסקה 8 לפסק הדין (18.1.2024)), או לתלוש את שלטי המפגינים הנושאים סיסמאות שאינם לרוחה, כפי שנפסק בעניין **נוי**. פסיקה עקבית של בית המשפט הנכבד שבה והבהירה, כי "המשטרה אינה ממונה על האידיאולוגיה" (בג"ץ 148/79 **סער נ' שר הפנים והמשטרה**, פ"ד לד(2) 169, פסקה 8 לפסק הדין (31.5.1979)). הקביעה לפיה מיהות המוחים ותכני המחאה אינם מעניינה של המשטרה מעוגנת אף בסעיף 13ב להנחיות היועץ המשפטי לממשלה מס' 3.1200, "חירות ההפגנה" (להלן: **הנחיית היועץ**).

37. אף הנחיות המשטרה קובעות, כי המשטרה אינה מוסמכת להתערב בתכני מחאה, שכן "חירות ההפגנה נועדה, בין היתר, לאפשר למיעוט להביע דעות בלתי מקובלות, אם על הממשלה ואם על הציבור, **לרבות ביקורת או מחאה על מדיניות או החלטות של רשויות ציבוריות**" (סעיף 4 להנחיית היועץ המשפטי למשטרה, "**הנפת דגלים ושלטים במחאות**" (28.5.2024)) (להלן: **הנחיית יועצמ"ש המשטרה**); ראו גם סעיף 13ב להנחיית היועץ). הנחיות יועצמ"ש המשטרה, שנבקעו בעקבות הגשת העתירה בעניין **נוי**, מדגישות כי "בהתאם להוראות הדין, אין במשטרת ישראל הנחיות האוסרות על מוחים להביע עמדה פוליטית כזאת או אחרת, בין אם בדרך של נשיאת שלטים ובין אם בקריאת סיסמאות על בסיס תוכן הדברים" (סעיף 4 להנחיות יועצמ"ש המשטרה). בדומה, בתגובה המקדמית לעתירה בעניין **נוי**, מסרה המשטרה כי "הגורם האחראי בשטח אינו מונחה להגביל את תוכן המחאה, ובכלל זאת אינו מונחה לעסוק או להגביל את

תוכן השלטים שמונפים, כך שיתאפשר למוחים להביע את עמדתם" (פסקה 5 [לתגובה המקדמית](#)).

38. בהתאם למעמדה הרם של חירות המחאה, המבחן שנקבע להגבלתה הוא **הסתברות קרובה לוודאי לפגיעה ממשית, קשה ורצינית בביטחון הציבור או בסדר הציבורי** (בג"ץ 5078/20 פדידה נ' **משטרת ישראל**, פסקה 17 לפסק דינו של כב' השופט (כתוארו אז) פוגלמן (19.8.2020)). טענות להתקיימות מבחן זה אינן יכולות להיטען כלאחר יד. נדרשות ראיות קונקרטיות כדי לבסס את אמת המידה של ודאות קרובה לפגיעה קשה בסדר הציבורי (בג"ץ 5277/07 **מרזל נ' מפקד משטרת מחוז ירושלים**, פסקה 7 לפסק הדין (20.6.2007)). טענות מפי המשטרה, לפיהן חולצות "מעודדות אלימות" או "מפרות סדר", הינן טענות בעלמא שאינן מבוססות ובוודאי שאין בהן כדי לעמוד ברף שנקבע להגבלתו של חופש הביטוי.

המדיניות מנוגדת לחוק איסור הפליה ומהווה אכיפה בירנית

39. כאמור, מדיניות המשטרה המונעת את כניסתם של אוהדים ואוהדות לאירועי ספורט בשל לבושם, אינה ננקטת רק בחוסר סמכות אלא עומדת בניגוד מפורש לחוק איסור הפליה.

40. סעיף 3(א) לחוק איסור הפליה אוסר על הפליה במתן כניסה למקום ציבורי או במתן שירות ציבורי, בין היתר, מחמת השקפה או השתייכות מפלגתית. סעיף 2(א) לחוק איסור הפליה מגדיר "מקום ציבורי", בין היתר, כ"אולם או מיתקן ספורט" וכ"אולם המשמש למופעי בידור ותרבות", ו"שירות ציבורי", בין היתר, כשירותי תרבות ובידור המיועדים לשירות הציבור.

41. האוהדים והאוהדות נכנסים לאירועי הספורט כשהם לבושים בבגדים ונושאים שלטים המביעים השקפות, דעות ועמדות שונות. ההפליה בענייננו היא בין ביטויים שנתפסים כשנויים במחלוקת – כגון מחאה נגד המשטרה והשר וביטויי תחרות נגד הקבוצה היריבה – שאותם סבורה המשטרה כי בסמכותה לאסור, לבין ביטויים אחרים שהיא תופסת כמותרים.

42. אלא שההפליה אינה מתמצה רק בתוכן הביטוי, אלא גם בזהות המתבטאים. כפי שהודגם בחלק העובדתי, עובר למשחק שנערך ביום 13.12.2025, המשטרה בדקה באופן מדוקדק אך ורק את לבושם של אוהדות ואוהדי הפועל תל אביב, אשר נדרשו להציג מה מתחת לבגדיהם העליונים. אוהדי ואוהדות עירוני קריית שמונה לא נבדקו באותו האופן. כמו כן, באותו מועד ובמועדים סמוכים התקיימו אירועי ספורט של קבוצות נוספות, שכללו שלטים וחולצות מחאה אשר לא הוגבלו, והכנסתם למגרשים הותרה.

43. מן האמור עולה תמונה של אכיפה בירנית נגד אוהדי ואוהדות הפועל תל אביב, המופלים לעומת אוהדים ואוהדות של קבוצות אחרות, ללא אבחנה עניינית וללא הצדקה (ראו: יצחק עמית **חסיונות ואינטרסים מוגנים – הליכי גילוי ועיון במשפט האזרחי והפלילי 323 (2021)**). אף על פי שאין חובה שהאכיפה הבררנית תיעשה מתוך כוונת זדון, ודי בהוכחת תוצאה מפלה (ע"פ 8551/11 **סלכגי נ' מדינת ישראל**, פסקה 21 לפסק דינה של השופטת ברק-ארז (12.8.2012)), נראה כי האכיפה הבררנית נגד אוהדי ואוהדות הפועל תל אביב מבוססת על שיקול זר שמקורו באירועי ה"דרבי" התל אביבי ביום 19.10.2025, כמפורט בחלק העובדתי. מכל מקום, די בראיות שהובאו בעתירה על מנת לערער את חזקת התקינות המנהלית של הרשות ולהעביר את הנטל אל המשטרה להראות כי האכיפה מתבססת על שיקולים ענייניים בלבד (ראו בג"ץ 6396/96 **זקין נ' ראש עיריית באר שבע**, פ"ד נג(3) 289, 307 (1999)).

חוק איסור אלימות בספורט אינו מסמיך את המשטרה לנקוט במדיניותה

44. כאמור, המשטרה טוענת שמדיניותה למנוע כניסת אוהדים ואוהדות לאירועי ספורט בשל לבושם ננקטת בסמכות, הנובעת מסעיפים 12 ו-14(א)(8) לחוק איסור אלימות בספורט. אלא שהסעיפים האמורים אינם יכולים להוות מקור סמכות שכזה, הן משום שהם כלל אינם מתייחסים לנסיבות הרלוונטיות לענייננו, הן בהתאם לקריאה הרמונית של חוק איסור אלימות בספורט כמכלול, והן לאור חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו ומעמדן החוקתי של זכויות האדם הנפגעות, עליהן עמדנו.

45. חוק איסור אלימות בספורט נחקק בעקבות אירועי אלימות חוזרים ונשנים במגרשי הכדורגל, ותכליתו להתמודד עם גילויי אלימות וגזענות באירועי ספורט (בש"פ 7317/15 **קדוש נ' מדינת ישראל**, פסקאות 30-31 להחלטת השופטת ברק-ארז (7.2.2016)). החוק קובע, בסעיף 15, עבירה פלילית של התבטאות גזענית במהלך אירוע ספורט, שדינה מאסר שנתיים, המוגדרת כקריאה או התבטאות חזותית שיש בהן משום איום, השפלה, ביזוי, גילוי איבה, עוינות, אלימות או גרימת מדנים על רקע נטייה מינית, צבע, גזע, דת או מוצא לאומי-אתני. החוק אינו כולל כל איסור על התבטאות אחרת, כגון התבטאות נגד המשטרה, נגד גורמים פוליטיים או נגד קבוצה יריבה. מכאן, שההסדר שקבוע בחוק, האוסר על התבטאות גזענית, מהווה הסדר שלילי. כלומר, נקודת המוצא של חוק איסור אלימות בספורט הינה כי כל צורת ביטוי שאינה התבטאות גזענית, ואינה אסורה על פי הדין הפלילי, הינה התבטאות מותרת באירועי ספורט.

46. הסעיף הראשון עליו מסתמכת המשטרה, סעיף 12 לחוק איסור אלימות בספורט, מתיר לשוטר לתת הוראות לאדם המפריע לסדר הציבורי או מתנהג באלימות, או לאדם שקיים חשד שיפריע לסדר הציבורי או יתנהג באופן אלים באירוע ספורט (סעיף 12(א) לחוק). ככל שהאדם לא נשמע להוראות השוטר, מוסמך השוטר להרחיקו מהמקום ולא להתיר את כניסתו (סעיף 12(ב) לחוק). כך, ככל שהנסיבות הקונקרטיות הנוגעות לאדם מסוים מעלות חשד אובייקטיבי כי יפריע לסדר הציבורי או יתנהג באלימות – למשל, אם האדם מעורב בקטטה בסמוך למקום – שוטר רשאי לתת לו הוראות, וככל שאינו ממלא אותן – לא להתיר את כניסתו. לבישת חולצת מחאה נגד המשטרה, או נגד פוליטיקאים, או כל חולצה אחרת המותרת ללבישה בכל מקום ציבורי, אינה יכולה להקים חשד להפרעה לסדר הציבורי, לביצוע עבירת אלימות או לסיכון לביטחון הציבור. יתרה מכך, הסעיף עוסק בחשד קונקרטי של שוטר בנוגע לאדם מסוים, וודאי שאינו יכול לשמש כמקור סמכות לאיסור גורף ללבישת חולצת מחאה.

47. הסעיף השני עליו מסתמכת המשטרה, סעיף 14 לחוק איסור אלימות בספורט, קובע עבירה פלילית בגין הכנסת "חפצים אסורים" למקום שבו מתקיים אירוע ספורט, אשר דינה שנתיים או חמש שנות מאסר, כתלות בסוג החפץ (סעיפים 14(ג) ו-14(ד) לחוק). רשימת החפצים האסורים כוללת כלי נשק חם וקר, חומרי נפץ, חומרים מסוכנים העלולים לגרום לנזקים פיזיים וחפצים שהחזקתם או השימוש בהם מהווים עבירה (סעיפים 14(א)-(1) ו-14(א)(6) לחוק). כמו כן, כוללת רשימת החפצים גם "חפץ שקבע השר לביטחון פנים בתוספת השלישית" (סעיף 14(א)(7) לחוק), שהינה ריקה ואינה כוללת כל חפץ אסור. לבסוף, סעיף 14(א)(8), אליו התייחסה המשטרה מפורשות בכלי התקשורת, כולל "כל חפץ, לרבות בעל חיים, שלדעת קצין משטרה שהוסמך לכך על ידי המפקח" (בסעיף זה – הקצין המוסמך), יש בו או בשימוש בו כדי לפגוע בשלום הציבור, בביטחון או בסדר במקום שבו מתקיים אירוע ספורט, והודעה על כך הוצגה

באופן נראה לעין במקום הכניסה לאירוע או שהודע על כך בדרך סבירה אחרת במקום האירוע".

48. כאמור בסעיף 14(א)(8) לחוק, סמכות הקצין המוסמך להכריז על חפץ כ"חפץ אסור" אשר הכנסתו לאירוע מהווה עבירה פלילית שדינה שנתיים (ראו סעיף 14(ד) לחוק), מוגבלת לחפצים שיש בהם או בשימוש בהם לפגוע בשלום הציבור, בבטיחות או בסדר, כגון חפצים מסוכנים. בחולצת מחאה אין כדי לפגוע באף אחד מאלו, וודאי שלא יעלה על הדעת לכלולה ברשימת החפצים האסורים לצד כלי נשק וחומרי נפץ, ולהטיל עונש מאסר בגין לבישתה. סמכות הקצין צריכה להתפרש בצמצום לאור חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, ובמיוחד כאשר היא נוגעת לחופש הביטוי.

49. ברוח דומה, נפסק על ידי בית המשפט השלום בחיפה, כי חולצה אינה מהווה "חפץ אסור". בית המשפט שחרר אוהד כדורגל שנעצר כאשר הניף חולצה ועליה איור של חזיר חובש כובע משטרה, תוך שנקבע כי אין "אינדיקציות כי מדובר בחפץ אסור או בהעלבת עובד ציבור או בהתנהגות העלולה להפר את שלום הציבור, גם אם ניתן לומר כי מדובר בחריגה מגבולות הטעם הטוב" (בש"ע 41105-02-24 **משטרת מרחב חוף/מטה מרחב חוף-חיפה נ' גורביץ** (19.2.2024)).

50. התייחסות המשטרה למגרשי הכדורגל כאל מקום ייחודי עליו חלים כללים שונים מאלו שנקבעו בפסיקה לעניין הגבלת חופש הביטוי, אף אינה תואמת את שנקבע על ידי הייעוץ המשפטי לממשלה בעניין מחאות בנמל התעופה בן גוריון ובתחנות הרכבת. נפרט.

51. בעקבות שורת מקרים בהם מנעו מאבטחי רכבת ישראל את כניסתם של נוסעים לתחנה בשל לבישת חולצות עם כיתובים פוליטיים או נשיאת שלטי מחאה, בטענה שהדבר עלול לגרום לפרובוקציות, עתרה העותרת בדרישה להורות למשרד התחבורה להנחות את הרכבת לחדול ממדיניותה (בג"ץ 342/23 **האגודה לזכויות האזרח בישראל נ' משרד התחבורה והבטיחות בדרכים**). בתגובתה המקדמית טענה הרכבת, כי בפעילות הרכבת "טמונות סכנות בטיחותיות ותחבורתיות אינהרנטיות", ולפיכך, היא לא רק מוסמכת אלא אף מחויבת שלא לאפשר כניסה לתחנת רכבת "עם לבוש שעלול לגרום לפגיעה בסדר הציבורי, אשר תדרדר לאלומות בתחומי התחנות או ברכבות שעלולה לסכן את הציבור, כאמור לעיל, שכן די בדחיפה קלה בלבד על הרצף ו/או בהרמת יד בכדי לגרום לאסון" (ראו סעיפים 4, 5 ו-7 [לתגובתה המקדמית של הרכבת מיום 12.3.2023](#)).

52. ואולם, בהמשך לכך, וטרם הגיעה העתירה לדיון, הודיעה הרכבת ביום 4.9.2023, כי תחדל ממדיניותה ולא תעסוק עוד בחולצות ובשלטים, וזאת לנוכח הנחיות שפרסמה המשנה ליועצת המשפטית לממשלה (משפט ציבורי-חוקתי) בימים 11.7.2023 ו-16.7.2023, ובהם הנחיות בנושא "הפגנות בנמל תעופה בן גוריון" ו"מדיניות בנושא הפגנות". במסגרת ההנחיה הראשונה נקבע, כי נמל התעופה הינו מרחב ציבורי, ולפיכך נתונה לכל אדם הזכות לחופש ביטוי ומחאה גם במרחב זה, חרף הייחודיות של נמל התעופה והצרכים הביטחוניים והבטיחותיים הייחודיים. בהמשך לכך קבעה המשנה ליועצת המשפטית לממשלה, כי הנחיות אלו יפות, בשינויים המחויבים, גם לתחנות הרכבת (ראו [בקשת הרכבת למחיקת העתירה מיום 4.9.2023](#), על נספחיה הכוללים את הנחיות המשנה ליועצת המשפטית לממשלה). ביום 12.9.2023 נמחקה העתירה, תוך שבית המשפט הנכבד נותן לדברים ביטוי בפסק דינו.

53. אם כן, הסכנות הבטיחותיות בתחנות הרכבת ועל הרציפים, והצרכים הביטחוניים והבטיחותיים בנמל התעופה, לא די בהם כדי לאסור על לבוש של הנוסעים או לאסור על מחאה. מה שמותר במרחב הציבורי הכללי, מותר גם בהם, ואם כך מותר בהם – כך מותר גם במגרשי הכדורגל.

54. הנה כי כן, משטרת ישראל מוסמכת לטפל באירועי אלימות והפרות סדר במשחקים, ואולם אינה מוסמכת למנוע את כניסתם של אוהדים ואוהדות לאירועי ספורט על סמך לבושם. עסקינן במדיניות שפוגעת בשורה של זכויות אדם, ללא מקור סמכות חוקי, ואף בניגוד מפורש לחוק. משחקי כדורגל הם חוויה ספורטיבית, תרבותית, רגשית ופוליטית, והצופים רשאים להתבטא בהם כמו בכל זירה. אוהדים זכאים ללבוש במגרש כל דבר שמותר בכל מקום אחר.

בית המשפט הנכבד יתבקש לקבוע דיון דחוף בעתירה, ליתן צו על תנאי כמבוקש, ולאחר קבלת תשובת המשיבים להפכו למוחלט.

17 בדצמבר 2025

ניצן אילני, עו"ד

עודד פלר, עו"ד

ב"כ העותרים